

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin,
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házasabály 91. §-a alapján „**Keveseknek sokat, sokaknak semmit, avagy megváltoztathatók-e a diszkriminatív életképességi határok**” címmel írásbeli kérdést kívánok feltenni Gráf József földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszternek.

Tisztelt Miniszter Úr!

Magyarország a 1698/2005/EK EU tanácsi vidékfejlesztési rendelet alapján és annak támogatott jogcímei figyelembe vételével készítette el az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programot (ÚMVP-t), melyet a Bizottság 2007. szeptember végén fogadott el. Ez a vidékfejlesztési terv határozza meg a 2007-2013-as időszak agrár-vidékfejlesztési lehetőségeit, támogatási kereteit és lehetséges jogcímeit. A 3,8 milliárd €-t meghaladó – Magyarország rendelkezésére álló – közösségi forráskeret felhasználása, az ezekből nyújtható támogatások prioritásai és a forráselosztás elvei alapvetően meghatározzák az agrárium különböző csoportjainak és a vidék társadalmának fejlődési lehetőségeit.

Az EMVA rendeletben rögzített több mint 40 támogatási jogcím többségén alig találunk forrásokat, ahol pedig – vagyis a fizikai tőke fejlesztéséhez kötődő 1.2.1.-1.2.5. jogcímenek – a források többsége található, ott az agrárkormányzat olyan életképességi határokat vezetett be, amelyek az agrárium szereplőinek többségét kizárják a pályázati körből. A 4 EUME életképességi határ azt jelenti, hogy ha valaki pl. lótenyésztéssel foglalkozik, akkor az életképességi határ eléréséhez legalább 32 lóva kell, hogy legyen. Vagy pl. szarvasmarhatartás esetén korcsoporttól és tartástechnológiától függően ehhez 57-150 szarvasmarhát kell tartania. Ezek az abszurd értékek azt eredményezik, hogy az AKI gazdaságtipológiai adatai alapján az agrárstatisztika által nyilvántartott gazdasági egységeknek csak 6,8 %-a képes pályázni ezekre az agrármodernizációs forrásokra, de vannak olyan gazdaságtípusok (pl. abrakfogyasztó állattartás: 1,5 %, vegyes állattartás, 0,8 %, vagy pl. vegyes növénytermesztés és állattartás: 2,9 %), ahol ez az arány még ennél is lényegesen rosszabb.

Miniszter Úr nem egyszer hangoztatta, hogy az Ön számára az agrárium valamennyi szereplője egyformán fontos, nem kívánja egyik csoportot sem diszkriminálni. Kérdezem Miniszter Urat:

1. Hogyan gondolja megvalósítani az egyenlő elbánás elvét, ha az agrárszereplők több mint 90 %-a nehogy nem nyerhet agrármodernizációs forrásokat az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programból, de még csak nem is pályázhat ezekre a forrásokra?
2. Tervezi-e a tárcavezetés ezen abszurd életképességi határok felülvizsgálatát, azok 1 illetve 2 EUME-ra történő leszállítását és ezzel az agrárszereplők nagyobb körének forráshoz juttatását?

A választát várva, tisztelettel:

Dr. Ángyán József
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség

Budapest, 2008. december 16.